

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **I. K. G.**, zastoupeného Mgr. Petrem Šebelou, advokátem se sídlem v Praze 1, Soukenická 23, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2006, č. j. 29 Az 9/2006 – 22,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 30. 12. 2005, č. j. OAM-2161/VL-10-04-2005, stěžovateli nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a ve smyslu § 91 zákona o azylu bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), protože tento soud dospěl k závěru, že správní orgán měl dostatečné podklady pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žádosti stěžovatele a nepochybil, pokud žádost stěžovatele zamítl. Napadené rozhodnutí je podle krajského soudu zcela v souladu se zákonem. Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení rozsudku shora uvedeného krajského soudu.

Podáními ze dne 27. 6. 2007 (doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 7. 2007) a prostřednictvím svého zástupce ze dne 10. 7. 2007 (doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 7. 2007) vzal stěžovatel svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu v plném rozsahu zpět, a to po zralé úvaze a zhodnocení své stávající osobní situace.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nezbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo učiněno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatel vzal svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byl uspokojen, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu